

Privé Domein 69 (3.6.2010)

Dat u minder van mij gehoord hebt komt omdat wij zeer enerverende maanden achter de rug hebben. Nientje, als arts, haar hele leven hard gewerkt, heeft na onze reis naar Bologna twee keer in het ziekenhuis gelegen. We hebben angstige tijden doorgemaakt. Het gaat het nu al veel beter, maar we zijn er nog niet.

Gelukkig kon ik toch met Brendan op uitnodiging van Wim van Krimpen naar Art Amsterdam. We hadden een fantastische stand met twee solo tentoonstellingen. Wim had ijzersterke grote indringende portretten – sprekend gelijkend op de kunstenaar, Stylianos Schicho uit Wenen, met grote koppen die doen denken aan Charly Toorop. Ze toveren bij mij tevens de getekende-schilderijen voor de geest van Max Beckmann, lijn en kleur zijn sprekend aanwezig in onderlinge rivaliteit maar bij Stylianos Schicho (op gevoel vertaald zonder enig werkelijk idee Gestileerde Schuchterheid vervuld met psychische panische angst) is de lijn sterker aanwezig dan de kleur terwijl bij Beckmann de warme eigenzinnige kleuren in toom worden gehouden door de lijn. Ze zijn niet vrolijk deze schilderijen maar wel ijzersterk en alleen bestemd voor sterke geesten of zij die toch al van plan zijn er een einde aan te maken. In Wenen heb ik ooit eens gelezen vinden altijd de grootste aantallen zelfmoorden plaats, het blijkt daar altijd 'fin de siècle' te zijn. Ik vroeg de kunstenaar of hij al plannen had in die richting, zijn schilderijen laten hem juist ontsnappen meende ik te begrijpen. Bange geesten of mooi weer verzamelaars die Marc Mulders soepige meerkleurige dropschilderijen boven de bank willen hebben zouden toch echt eens naar de psychiater moeten gaan die ze als recept tot inkeer een schilderij van deze STYLIANOS SCHICHO meegeven - na eerst betaald te hebben natuurlijk. *De prijzen zijn werkelijk zeer gunstig.*

Even doorlopen bij Wim kom je in de solo van Aaron van Erp terecht. Hoeveel mensen niet zijn binnengelopen en gezegd hebben dat wij de meest verrassende en krachtige stand hadden.

Twee enorme grote schilderijen van 150x400 vallen op. Ze handelen over het 'Nieuw Brabants Front'. Ik mag u dit niet onthouden. Het wordt dus weer een lange brief. 'Houd moed' zou ik zeggen.

AARON VAN ERP (1978) en het 'Nieuw Brabants Front' (1)

'Nieuw Brabants Front', een initiatief van Paul Segers, heeft als doel de realiteit te ontwrichten ofwel een frontale aanval op de realiteit te openen zoals we die in het huidige tijdsgewricht kennen. De deelnemers zijn kunstenaarsvrienden waarvan de meesten elkaar hebben leren kennen op de academie in Den Bosch. Naast Paul Segers maken onder andere Aaron van Erp en Stan Wannet deel uit van deze groep.

Stan Wannet ontwerpt bizarre machines. De enorm grote installatie 'De Hondenmepper', geïnspireerd op het boek van Frederik Hermans 'De God Denkbaar Denkbaar de God' en een vroeg schilderij van Aaron van Erp dat jarenlang dominant in zijn kleine flat aanwezig is geweest. (zie hier onder) In 2007 heeft Stan Wannet dit schilderij met mij geruild tegen een ander doek uit mijn privé collectie. (2)

Unt.,olieverf op doek, 165x156, 1998 Stan Wannet: Installatie 'De Hondenmepper' 2009

Aaron heeft in de jaren 1998 en 1999 een hele serie tekeningen met woedende, kreunende en huilende honden gecreëerd. (3)

Paul Segers en Aaron van Erp hebben samen een project georganiseerd dat handelt over een ontwrichte realiteit. Deze ontwrichte realiteit wordt echter in een vermomde bizarre sprookjesachtige en metaforische wijze verbeeld.

Het handelt om in het laatste decennium elkaar opeenvolgende desastreuze rampen in de bio-industrie als vogelgriep, varkenspest, gekke koeienziekte en Q-koorts met grote gevolgen voor mens en dier. Overal in de wereld en in het bijzonder in Brabant met zijn grootschalige bio-industrie en dichtbevolktheid is de kans op uitbraak van ziekten zeer groot. Kunstenaars geven ieder op hun wijze kritiek. Aaron van Erp geeft op een symbolische en vertellende manier spottend, bijtend, speels en humoristisch in beeld en tekst commentaar op het geweld in allerlei vormen van deze tijd. Niet alleen wat in de bio-industrie plaatsvindt, ook de kinderporno, moderne slavenhandel, de seksuele uitbarstingen binnen de katholieke kerk, de natuurrampen en oorlogen zijn een vruchtbare bodem voor Aarons schilder- en tekenkunst. Voor Aaron is de mens niet meer dan een dwaas, een stripfiguur, mismaakt, onaf, een of andere verworden half-geest en slechts restmens. Paul Segers en Aaron van Erp zelf niet uitgezonderd.

Om u duidelijk te maken hoe Paul Segers en Aaron van Erp denken volgt hier de letterlijke tekst die zij samen voor het project in Venlo hebben geschreven:

Giganten in dwergverwerking.

“Als er een industrie is die systematisch in een kwaad daglicht wordt gesteld, is het wel de dwergverwerkende industrie rondom Berkel en Enschoot. Sinds de eerste dwergenfarm verrees in de regio, deden vele – op halve waarheden gebaseerde – geruchten de ronde, vaak verspreid door kwaadwillende individuen die een geduchte concurrent zagen in deze relatief jonge en innovatieve industrie. Zo zouden er regelmatig kinderen als dwergen worden verkocht, een gerucht dat door kenners al snel naar het rijk der fabelen werd verwezen, daar de ervaring leert dat dwergenvlees makkelijk te onderscheiden is van kindervlees. Ook zou de industrie belastend zijn voor het milieu. Dit gerucht werd kracht bijgezet door verklaringen van omwonenden die ‘groene dampen’ van de fabrieken zagen komen. Deze groene dampen bleken bij nader onderzoek – verricht door een speciaal ingehuurd veiligheidscomité – afkomstig te zijn uit de kantine, waar steevast biologische erwtensoep wordt geserveerd. Verder benadrukken vertegenwoordigers van de industrie dat de gehele dwerg altijd op volstrekt milieuvriendelijke wijze wordt verwerkt.

Onbekend maakt onbemind, en dat was voor Segers en van Erp (Giganten in dwergverwerking sinds 1998) dé aanleiding om middels deze presentatie, bestaande uit informatieve schilderijen en inzichtelijke maquettes, enkele hardnekkige geruchten omtrent de dwergverwerkende industrie uit de wereld te helpen.”

Enige aantekeningen omtrent de Dwergverwerking bij Berkel-Enschoot, olieverf op doek, 150x400, 2010

Het Brabantse landschap staat mudvol met langgerekte grauwe varkens -, kippen- of geitenfokkerijen. De langgerekte schuur in Berkel-Enschot staat model voor de illegale dwergverwerking. Het schilderij is zeer unheimlich. Dwergen worden gefokt of kinderen worden gelokt, in kooien gestopt, ondergedompeld en met een schepnet opgevist om tot vlees te worden verwerkt.

Dwergen lossen bij Windkracht 10, olieverf op doek, 150x400, 2010

Bovenstaand schilderij roept enige associaties op met drie schilderijen die in 2008 door Aaron gemaakt zijn. De golven zijn geïnspireerd door Japanse houtsneden.

'Dwergen lossen bij Windkracht 10' is geïnspireerd door 'Het Slavenschip' van William Turner (1839).

Het Slavenschip, olieverf op doek, 91x132, 1839

Het gaat Aaron hier meer om de inhoud dan de wijze waarop 'Het Slavenschip' is geschilderd. Oorspronkelijk heette dit doek '*Slavenjagers gooien doden en stervenden overboord – een tyfoon nadert*'. Het blijkt te gaan om een concreet incident waarover Turner kort daarvoor had gelezen. Het gerucht deed de ronde dat de kapitein van het schip zijn menselijke lading overboord had gezet omdat hij wel verzekerd was tegen verlies bij een storm omgekomen, maar niet van aan een ziekte gestorven slaven.

Een ander verhaal dat Turner geïnspireerd heeft is 'Seasons' van de achttiende-eeuwse dichter James Thompson, die beschrijft hoe haaien afkomen op de geur van dampende menigten en stinkende zieken en dode slaven. Het schip komt in een tyfoon terecht. Gooit de kapitein de slaven in zee wegens de naderende storm om het schip lichter te maken? Is de tyfoon de natuurlijke straf voor de wreedheid en hebzucht van de kapitein?

Bijna alle schilderijen van Aaron hebben een apocalyptische achtergrond. De manier waarop wij mensen de natuur behandelen, omgaan met dieren om onze vraatzucht te bevredigen vraagt om gestraft te worden.

Een andere grote verrassing is **Nicola Samorì** waarover ik al enthousiast had verteld in mijn Privé Domein Nieuwsbrief 64.

Aan de zijkant van onze stand had ik drie werken opgehangen die onmiddellijk verkocht werden. Alle overige werken werden in een mum verkocht. Hoeveel mensen hebben Brendan (hij doet het meer dan voortreffelijk) en ik niet moeten teleurstellen, er zijn wel twaalf mensen die zich gemeld hebben voor een schilderij van deze moderne barokke schilder die zich laat inspireren door de 17^e eeuw, onder andere Jan Victors, een leerling van Rembrandt. Schilderend op ongewoon materiaal als rode koperplaten, hardboard of hout laat hij een fabelachtig vakmanschap zien en durft hij de schilderijen op een Bacon-achtige, Goyaneske manier aan te tasten en beginnen deze werken overal te wringen. Overall waar Nicola tentoonstelt is zijn succes groot.

Het kan eigenlijk niet op. Lapo Simeoni en Dave de Leeuw waren ook succesvol.

Carlo Giuliani body

idem

Bijna op het einde van de kunstbeurs krijg ik bezoek van drie Arabieren uit Riad, die mij vroegen om het werk van Dave de Leeuw van wie ze twee tekeningen meenamen en vertelden meer te willen.

Als afsluiting een paar foto's van de beurs met daarbij het schitterende werk van Aaron 'De Buurtwacht met hek en badkuip' .

Het smaakt naar meer!

Zondag 13 juni om 16.30u opent in het Scription (Sporlaan 434a Tilburg) een graffiti tentoonstelling uit onze collectie. (t/m augustus)

Iedere morgen vanaf 5 uur beginnen velerlei vogels bij ons een - tot het vallen van de avond - prachtig concert door onzichtbare hand gedirigeerd.

1. www.nieuwbrabantsfront.com
2. www.min-ee-half-wortel-drie.nl
3. Henk Pijnenburg, gemeentemuseum Den Haag: Aaron van Erp, 2007
www.artpijnenburg.nl/com

Henk Pijnenburg

